

Poul Christensen: Jeg vil støtte den Tanke, der er fremsat af de to ærede Medlemmer, der sidst talte, og som, saa vidt jeg ved, begge ere Medlemmer af Kommissionen. Der forlyder noget om, at denne Kommission ikke overanstrenger sig, men at den i hele den forløbne Sommer ikke har holdt et eneste Møde. Jeg beder ærede Medlemmer af Kommissionen oplyse, om dette skulde være urigtigt. Det forekommer mig derfor, at det Tidsrum, det nu foreslaas at forlænge Fristen med, er alt for langt. Et andet Moment, der her for mig ogsaa spiller en Rolle, er, at denne Kommission har faaet Fæstekommissionens Betænkning overladt, og der er blandt Fæsterne, jeg tør vel nok sige, Landet over en ret udbredt Misfornøjelse med, at der ikke foreligger Forslag om dette Forhold paa Tingets Bord, skønt Fæstekommissionen forlængst har afgivet sin Betænkning. Jeg ønsker altsaa, at den her omtalte Kommission hurtigst muligt maa komme i Gang med sit Arbejde, og jeg vil støtte de Bestræbelser, som de to ærede Medlemmer synes at udfolde for at sætte en kortere Tidsfrist, inden hvilken Kommissionen skal have endt sit Arbejde.

R. Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds): Naar jeg fuldt ud kan slutte mig til Forslagets Bestemmelser, er det, fordi jeg ikke nærer saa stærkt Haab som de andre ærede Talere om, at Kommissionen virkelig kan naa at blive færdig til den 1. Oktober 1912. Men uanset dette kan jeg ikke skønne, der er nogen Fare ved at give den foreslaaede Forlængelse, thi kunne vi naa at blive færdige før, kommer Betænkningen af sig selv før den Tid, og saa er der ingen Skade sket. Derimod vilde det være mindre heldigt, om vi skulde være udsatte for atter at maatte søge om en Forlængelse af Loven, saafremt vi ikke kunne blive færdige til den fastsatte Tid. Som det ærede Medlem bag mig (Marott) udtalte, er det en stor Sag, hvormed Kommissionen er sysselsat, ja, han sagde en af de største Sager, og deri giver jeg ham Ret. Men deraf følger ogsaa, forekommer det mig, at det er ikke alene naturligt og rimeligt, men retfærdigt og ønskeligt, at man faar Sagen gennemarbejdet saa godt som muligt. Og det er et saa betydeligt Materiale, der allerede foreligger, at det er ret vanskeligt at faa det gennemgaaet saaledes, at den enkelte med fuld Betyggelse og Overbevisning kan gøre sig klart, hvordan de forskellige Retsforhold ere. Derfor vil der, efter min Opfattelse, være god Brug

for den Tid, Lovforslaget hjemler, og, som sagt, der sker ingen Skade ved at forlænge Fristen som foreslaaet. Kunne vi naa at blive færdige før, vil det selvfølgelig ske.

Naar der tales om, at der i Kommissionen ikke har været holdt mange Møder, skal jeg sige, at det til en vis Grad kan være rigtigt. Men jeg tror paa den anden Side, at Arbejdet er fremmet saa hurtigt som nogenlunde muligt, idet Tiden er medgaaet til at fremskaffe de ret omfangsrige Oplysninger, som have maattet skaffes til Veje fra flere Sider. Jeg skal derfor fastholde min anbefaling af, at Lovforslaget beholder den Tekst, det har her ved Forelæggelsen.

Marott: Det er rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at hvis Kommissionen blev færdig tidligere, var der ikke noget i Vejen for, at Betænkningen kom til at foreligge tidligere end den Frist, der nu skal sættes i den nye Lov. Men det ere vi ikke sikre paa, og under alle Omstændigheder mener jeg, at det ogsaa vil have sin Betydning, at Regering og Rigsdag vedtog en Lov om denne Kommissions Arbejdstid, som garanterede os, at Betænkningen kom til at foreligge saa betids, at den i alt Fald var tilgængelig for Offentligheden inden Folketingsvalgene i 1913. Ifølge Lovforslaget er der beregnet 3 Maaneder til Trykningen, saa at Fristen er sat til den 31. Marts, og da Valgene, saa vidt jeg erindrer, skulle foregaa senest i Løbet af Maj, er det ikke givet, at Betænkningen er bekendtgjort inden den Tid. Da den nye Rigsdag skal beskæftige sig med denne Sag, forekommer det mig, at det er et rimeligt Hensyn til Vælgerne, at de, forinden de gaa til Valg og skulle stemme, faa Lejlighed til at høre Kandidaternes Meninger om denne Sag, som de altsaa i særlig Grad skulle beskæftige sig med under det Arbejde, de skulle ind til her paa Rigsdagen. Ogsaa af den Grund mener jeg, at det vil være uheldigt at vedtage saa lang en Tidsfrist, som her er foreslaaet i Lovforslaget.

Men nu høre vi jo, at Flertallet ikke vil indskrænke Fristen, i alt Fald ikke i den Grad, som jeg før tillod mig at foreslaa. Jeg kunde da tænke mig Muligheden af, at man vilde gaa med til at bestemme, at Kommissionens Arbejdstid forlænges med et Aar, altsaa til 1. Januar 1913, og det var ogsaa det Ønske, som blev udtalt i Kommissionen, at Kommissionens Arbejdstid forlængedes med et Aar. Men ifølge det foreliggende Lovforslag vil det blive 5 Fjerdingaar, og jeg mener, at vi i Kommissionen ville være